

2. Кошманова Т. С. Розвиток педагогічної освіти у США (1960 - 2000 рр.) : дис... д-ра пед. наук: 13.00.04 / Інститут педагогіки і психології професійної освіти АПН України. Київ, 2002. 589 с.
3. Кристопчук Т. Є. Педагогічна освіта в країнах Європейського Союзу: монографія / за ред. С. О. Сисоєвої. Рівне : Волин. обереги, 2013. 483 с.
4. Creating Effective Teaching and Learning Environments. First Results from TALIS. OECD. Paris: Organization for Economic Co-Operation and Development, 2009. 305 с. URL: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264068780-en>.
5. Professional Development : Business Dictionary. URL: <http://www.businessdictionary.com/definition/professional-development.html> (дата звернення: 25.04.2020).
6. Professional Development : The Glossary of Educational Reform. URL: <https://www.edglossary.org/professional-development/> (дата звернення: 25.04.2020).
7. Villegas-Reimers E. Teacher professional development: an international review of the literature. UNESCO. Paris, 2003. 196 с.

УДК 373.31.5.091.31

Лопатка Г.Ф.

кандидат біологічних наук, доцент кафедри
змісту і методик навчальних предметів ТОКІППО
g.lopatka@ippo.edu.te.ua

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ

Одним з основних напрямів розвитку й удосконалення освітнього процесу є впровадження новітніх інноваційних технологій. Інновація – це нововведення, що поліпшує хід і результати освітнього процесу [1].

Важливими ключовими напрямами даного нововведення може бути: забезпечення освітнього процесу комп'ютерною й мультимедійною технікою; розроблення й упровадження мультимедіа та інтернет-технологій; забезпечення доступу до інформаційних ресурсів всесвітньої мережі Інтернет та інше.

Основу і зміст інноваційних освітніх процесів становить інноваційна діяльність, сутність якої полягає в оновленні педагогічного процесу, внесенні новоутворень в традиційну систему. Прагнення постійно оптимізувати освітній процес, зумовило створення нових і вдосконалення відомих педагогічних технологій [2].

Рушійною силою інноваційної діяльності є педагог як творча особистість, оскільки суб'єктивний чинник є вирішальним під час пошуку, розроблення, упровадження й поширення нових ідей. Творчий педагог має широкі можливості та необмежене поле для інноваційної діяльності.

Учитель відіграє важливу роль у створенні суб'єкт-суб'єктивних відносин у освітньому процесі, сприяє формуванню в учнів стійкого інтересу до педагогічної процесії [3].

Сучасні інноваційні технології в освітній роботі школи вимагають їх якісного і систематичного застосування, що є основним завданням для педагогів як професіоналів [4].

Інноваційні підходи до створення моделей освітнього процесу є процесом і результатом такої освітньої діяльності, яка стимулює внесення інноваційних змін в наявну культуру, соціальне середовище.

У ході інноваційної діяльності вчителів загальноосвітнього навчального закладу можуть виникати проблеми практичного характеру. Для зміни традиційної освіти на інноваційну в Україні є всі передумови: суспільний попит прогресивних верст суспільства; концептуальне, соціально-філософське опрацювання нової освітньої парадигми; наявність закордонного досвіду перебудови освіти.

Сучасний учитель має володіти такими професійно-педагогічними і фаховими вміннями, які б були спрямовані не тільки на передання знань, а й сприяти формуванню особистості учня як людини нового типу з гнучким нестандартним мисленням, зі стійкою внутрішньою мотивацією, з умінням самореалізації.

Використання комп'ютерної техніки набуло загальнодержавного значення. Одне з найважливіших завдань сучасної школи – забезпечити використання учнями комп'ютерів та інформаційних технологій із навчальною метою.

Збільшення інформаційних потоків потребує нового рівня в осмисленні і опрацюванні інформації, ефективного засвоєння нових прийомів її демонстрації.

Джерелом розвитку сучасного закладу освіти є творча й інноваційна діяльність, яка знайшла втілення в розробці й утворенні елементів нового змісту освіти, нових освітніх технологій, посиленні зв'язків закладів освіти з наукою, зверненні до світового педагогічного досвіду.

Перехід на нові стандарти освітньої діяльності, інтеграція в європейський і світовий освітній простір актуалізували проблему управління інноваційними процесами в закладах освіти.

Ключовим моментом підготовки педагогів до вирішення завдань модернізації освіти є оволодіння способами інноваційної діяльності, відмова від звичайних стереотипів відтворення вже освоєних, але застарілих і неефективних прийомів професійної діяльності [5].

Використання новітніх підходів не дасть очікуваних результатів без внутрішнього прагнення вчителя до змін, без його принципової переорієнтації на інноваційний підхід.

Актуальність проблеми інноваційної діяльності вчителя обумовлена постійним зростанням вимог суспільства до освіти, оскільки сучасну епоху характеризує бурхливий розвиток високих і тонких технологій, зокрема в галузі освіти, створених завдяки передовим досягненням науки та їхньої взаємної інтеграції, що дозволяє вирішувати широке коло теоретичних і практичних завдань.

Термін «інноваційна діяльність» у працях багатьох учених (В. Давидов, Л. Занков, Г. Костюк, С. Рубінштейн, А. Курман та ін.) означає оновлення технології навчання та перебудову особистісних установок вчителя. Таким є сучасне розуміння освітнього процесу як діалогу особистостей – вчителя й учня, що є суб'єктами освітнього процесу.

Кожен педагог, застосовуючи інновацію, розуміє необхідність розвитку своєї професійної компетентності, формування індивідуального стилю роботи.

Література

1. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. Київ: Академвидав, 2012. 352с.
2. Ковальчук І. Інформаційне забезпечення інноваційної діяльності загальноосвітніх навчальних закладів. *Нова педагогічна думка*. 2013. №3. С.76-79.
3. Мармаза О.І. Інноваційні підходи до управління навчальним закладом. Харків: Основа, 2004. 240с.
4. Рябенко Т.О. Інноваційна грамотність педагога як умова розвитку його професіоналізму. *Завуч. Усе для роботи*. 2008. №5. С.24-29.
5. Тополова І. Формування готовності педагогів до інноваційної діяльності. *Завуч*. 2004. №4(190).

УДК 377.641.5

Маканик А.В.

майстер виробничого навчання
ДНЗ «Подільський центр професійно-технічної освіти»
amakanik85@gmail.com

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ З ПРОФЕСІЇ «КУХАР»

Розвиток процесів глобалізації та інформатизації сучасного світу веде до формування нового інформаційного суспільства, яке надає підстави для широкого застосування інформаційно-комунікаційних технологій в освіті.

Для системи освіти важливе значення мають певні засоби інформаційно-комунікаційних технологій, а саме:

- ✓ технічні засоби (комп'ютери, комп'ютерні комплекси, мультимедійні проектори, сенсорні дошки тощо);
- ✓ програмні засоби (системні, загального призначення, прикладне програмне забезпечення, у тому числі навчального призначення);
- ✓ засоби для під'єднання до Інтернет та забезпечення можливості повноцінної роботи в ньому (сервери, лінії зв'язку, модеми, програми пошуку різноманітних даних в інтернет тощо);
- ✓ спеціально створене для системи освіти інформаційне наповнення (контент) в Інтернет;
- ✓ методичне забезпечення стосовно використання засобів ІКТ в освіті [1].